

10 сторінок нашої історії

Олена Кучеренко
начальник відділу хімії та металургії

Утворенню Департаменту інтелектуальної власності та ДП "Український інститут промислової власності" передувало чимало сторінок історії, першими з яких стали розпад СРСР, незалежність України й дуже складні роки створення нею власної державної системи правової охорони інтелектуальної власності. Потрібно було створити нормативно-правові документи. Зокрема, мені та ще одній колезі було доручено розробити варіант правил складання заявки. Ми відчували себе "сліпими кошенятами", які, проте, швидко росли та розумнішали. Ось так усе й почалося. Найбільша складність полягала в тому, що, створюючи те, що могли, ми спиралися лише на власні знання й досвід. Адже спільна система була зруйнована, а те, що від неї залишилося, нам не належало — усе привласнила Москва.

Не можу не сказати про той шлях розвитку системи правової охорони інтелектуальної власності, який ми пройшли, працюючи із заяв-

никами. Запити й рішення колись писали через копірку — молодь, напевне, взагалі не знає, що це таке. Це були 1990-ті роки минулого століття. Комп'ютери з'явилися пізніше, і, щоб на них працювати, потрібно було займати чергу, але це вже був крок уперед.

А тепер погляньмо, що маємо сьогодні, — і стане зрозуміло, як дуже змінився Інститут. За останні 10 років — я вважаю, визначальних у нашому розвитку — ми зробили стрибок, який можна порівняти зі стрибком із Землі на Місяць. На мій погляд, процедура експертизи набула сучасного характеру завдяки вдалій організаційній діяльності керівництва, навчанню експертного складу, комп'ютеризації та створенню сприятливих умов роботи. Мені здається, що в нашому Інституті склалося так, що непрофесійний експерт просто не втримається й віддасть своє місце грамотнішому спеціалісту.

Принагідно згадаю одного з героїв письменника-фантаста *Олександра Беляєва* — професора, який, пояснюючи своєму учню певний постулат, сказав: "Сам уже зрозумів, а учень усе ще не розуміє". Ось так і я, працюючи з експертами, сама навчаюся, а потім ці знання із задоволенням передаю їм. А якщо серйозно, мусимо постійно підвищувати свій професіоналізм, працюючи із заявками високого технічного рівня, з людьми, за яких ми певною мірою несемо відповідальність — маю на увазі їхнє професійне зростання.

У моєму житті стався випадок, який допоміг мені зробити усвідомлений вибір професії. Тож те, чим займаюся, — моє, і я рада, що за всі роки роботи в цій галузі жодного разу не пошкодувала про обраний шлях.

Для мене ця сфера передусім цікава тим, що вимагає знань основної спеціальності. Але цими знаннями необхідно навчитися володіти в правовому полі — це трішечки й мистецтво. Наша робота не рутинна, вона вимагає бути завжди в гарній формі, — а це непоганий стимул для життя. Вважаю, що наша молодь добре це розуміє.

Я люблю свою роботу за те, що кожного дня йду на неї із задоволенням, і так само із задоволенням повертаюся, — тому, що бачу конкретні результати, одержані за день.

Щиро бажаю молодим експертам ніколи не опускати планку у своїй роботі й обов'язково думати про завтрашній день, а сьогоднішній сприймати як сходинку до майбутніх успіхів.

І ще хочу додати, що колектив — це моя друга родина. Родина, яку я люблю, бо саме в ній реалізувала власні інтереси й принципи, у ній завжди знаходила підтримку. З іншого боку, бачу ще багато потенційних можливостей зміцнити її — родину з уже ustalеними традиціями, які всіх нас пов'язують. Я хочу побажати Інституту та всьому колективу, щоб на наступний ювілей (нехай це буде 15-річчя) ми були впевнені в тому, що наша національна система правової охорони інтелектуальної власності — найкраща у світі, та пишалися нею.

Валерій Мельник
начальник відділу формальної експертизи № 4 заявок на винаходи та корисні моделі

Сходинка за сходинкою — і до вершин

Понад десять років я працюю в нашому Інституті, починав з простого експерта, став начальником відділу. За цей час багато чого змінилося й на підприємстві. Поступово, але істотно покращилося технічне оснащення експертних підрозділів: доступ до Інтернету, створення, актуалізація та забезпечення функціонування патентно-інформаційної бази й довідково-пошукового апарату. Це дозволило експертам набагато раціональніше використовувати свій робочий час, а також прискорити формальну експертизу заявок на об'єкти промислової власності.

Зараз ми піднялися на чергову сходинку — упроваджуємо систему електронної подачі заявок з цифровим електронним підписом. Це — величезний прогрес! А далі — переконаний — будуть нові й нові звершення. Я гордий з того, що працюю в Інституті, у сфері інтелектуальної власності. Моїм гаслом стали слова Генерального директора ВОІВ *Френсіса Гаррі*: "Наша мета — сприяти розробникам революційних ідей, які приносять користь суспільству!".

Вважаю, що для України нині дуже важливим напрямом розвитку є забезпечення ефективного використання величезних інтелектуальних ресурсів нашої нації.